

علوم انسانی برای رشد و توسعه علم و تکنولوژی و علوم طبیعی اساسی است

یک عضو هیئت علمی جامعه المصطفی(ص) العالمية با بیان اینکه زیر بنای رشد و توسعه در علوم طبیعی همان رشد و توسعه در علوم انسانی است گفت: یعنی نقش علوم انسانی برای رشد و توسعه در علم و تکنولوژی و علوم طبیعی زیر بنایی است.

یک عضو هیئت علمی جامعه المصطفی(ص) العالمية با بیان اینکه زیر بنای رشد و توسعه در علوم طبیعی همان رشد و توسعه در علوم انسانی است گفت: یعنی نقش علوم انسانی برای رشد و توسعه در علم و تکنولوژی و علوم طبیعی زیر بنایی است.

آیت الله محسن غرویان عضو هیئت علمی جامعه المصطفی(ص) العالمية در مورد نسبت میان رشد و توسعه یافتگی علوم انسانی و توسعه یافتگی یک کشور به خبرنگار مهر گفت: موضوع علوم انسانی، انسان و ابعاد مختلف وجودی او است. همچنین فعالیت هایی که توسط انسان در عرصه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، تربیتی صورت می گیرد. و از این طرف عامل توسعه هم در هر جامعه ای انسان است. بنابراین علوم انسانی و نحوه تعریف آنها از انسان می تواند برای ایجاد انگیزه در خصوص فعالیتهای افراد جامعه بسیار تأثیرگذار باشد.

وی افزود: برای مثال فلسفه می تواند به انسان هدفمندی به زندگی را ارمغان دهد و ایجاد انگیزه برای اهداف متعالی کند و یا می تواند انسان را از التذاذات مادی و حیوانی محدود کند. بنابراین به عنوان مثال نگرش فلسفی در ایجاد انگیزه، هدفمندی و اراده انسان برای رسیدن به کمال تأثیر گذار می شود. همین بحث در سایر رشته های علوم انسانی در خصوص فعالیت های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، تربیتی، حقوقی وجود دارد.

این استاد حوزه و دانشگاه تصریح کرد: بنابراین علوم انسانی از آنرو که نگرش انسان را به آدم و عالم تغییر می دهند از این جهت در محدوده فعالیت انسان و یا توسعه فعالیت انسان برای رسیدن به توسعه و کمال تأثیرگذار است.

این محقق و پژوهشگر فلسفه اسلامی در مورد اینکه آیا می توان گفت کشورهای توسعه یافته دارای رشد و توسعه در علوم انسانی نیز هستند هم اظهارداشت: البته رشد و توسعه در علوم انسانی در هر جامعه ای بر حسب جهان بینی آنها تعریف می شود و آنها از دیدگاه خودشان علوم انسانی اشان را توسعه یافته می دانند و در جهت توسعه بیشتر آن هم تلاش می کنند. اما از دیدگاه مکتب فلسفی چون ما، می توانیم نواقص زیادی را در علوم انسانی آنها بر اساس مبادی و مبانی فلسفی و دیدگاه ها و جهان بینی و ایدئولوژی خودمان پیدا کنیم. بنابراین این دآوری و قضاوت در مورد رشد و کمال و یا عدم رشد و کمال در علوم انسانی در هر جامعه ای نسبی است.

غرویان در مورد اینکه آیا مسیر توسعه در کشورهای توسعه یافته از رهگذر توسعه و پیشرفت در علوم طبیعی و فنی و مهندسی حاصل شده یا رشد و توسعه در علوم انسانی هم عنوان کرد: زیر بنای رشد و توسعه در علوم طبیعی همان رشد و توسعه در علوم انسانی است. یعنی علوم انسانی را برای رشد و توسعه در علم و تکنولوژی و علوم طبیعی زیر بنایی می دانم. یعنی اگر نگاه انسان نگاه التذاذ و بهره برداری هر چه بیشتر از طبیعت باشد قطعاً در رشد علوم طبیعی او تأثیر خاصی دارد. اگر نگاه او این باشد که حیات انسان منحصر به حیات دنیا و طبیعت نیست بلکه یک حیات معنوی دیگری برای انسان می توان قائل شد با این نگاه میزان تمرکز فعالیت های مسائل طبیعی، زندگی طبیعی و علوم طبیعی او کمتر می شود.

وی در پایان یادآور شد: در این صورت انسان بخشی از انرژی خود را به مسائل غیرمادی و حیات فکری و معنوی می گذارد. بنابراین نگاه انسان شناسی و فلسفی در این خصوص متفاوت است.